

Rebaixes

Lentament m'he tornat a despullar davant
d'aquell altre mirall del provador,
les proporcions perdudes. He vist que uns quants
mots tendres teus s'havien quedat agafadets
als voravius del meu sostenidor. I uns petits
esquiadors han relliscat fent ziga-zagues i
gatzara d'orxata per les meves espatlles: eren
les teves bromes. I allò que sóc difícil i un
parell més de mocs han rebotat al tamboret amb
un soroll de penjarobes. Un sobre l'altre els
tres vestits discrets que he triat amb desmai a la
botiga per si agradar-te fóra una cosa necessària.
Sembren records de noies; de vegades les veig en
passarel·la per la teva mirada bellugant les
caderes i les denes brillants del teu desig. No
els sóc hostil: els seus humors t'han conduït a mi.
I imagino altres dones, a les quals precedeixo i
somric: l'oreig tebi als cabells de la meva cançó.
Veig les veus... "La cremallera domina, els botons
fan bossanyes..." La banalitat sona igual en europant.
N'he triat un que desaré a l'armari fins el dia que et vegi.
Als altaveus Gardel.
A la caixa un garbuix i xereca d'adolescents de
professió i gent rica i jo com una nena amb un ram
de clavells embolcallat amb paper de diari.
Ja veig que no és poètic. És només una història
vulgar (i tan petita) de com passo les hores que
et segueixen a tu. Com un cristall de sucre girant
a la sínia d'una tassa per la força centrípeta que
algú fa en remenar. Mica en mica em desfaig sense
el perdó que em fes desaparèixer i em transformo en
te amb gel, amb la esperança enterbolida que la set
de la pressa em regali un altre instant, em deixi
la propina d'un matí repetit,
la propina d'un matí repetit
de petons.

At the Sales

(translated Anna Crowe)

Slowly I went back to undressing in front of
that other mirror in the fitting-room,
proportions skewed. I saw that several
kind words of yours had got caught
on the edge of my bra. And some tiny
skiers were zig-zagging all over my
shoulders, larking about: your jokes.
The very thing I'm touchy about, and then
another couple of snubs bounced off the stool with
a clang of coat-hangers. One on top of another,
three modest dresses I'd plucked listlessly from
the rail, as though pleasing you were a priority.
They're like memories of girl-friends: sometimes I see them
like a chorus-line in your smile powering your
thighs and the shining teeth of your desire. I don't
bear them any grudge: their moods led you to me.
And I picture other women, the ones I precede,
and I smile: the warm ear among the hair in my song.
I see their voices... "You really notice that zip, the buttons
stick out..." It's just as banal in Euro-speak. I've chosen one
that I'll leave in the wardrobe until the day we meet.
Carlos Gardel laments from the tannoy.
At the till there's a seething mass of adolescents, offspring
of the well-to-do, professional classes, with me like a child
clutching a bunch of carnations wrapped in newspaper.
I can see how unpoetic it is. It's only a common tale
(and a short one at that) of how I spend the hours that
follow in your wake. Like a grain of sugar swirled
by centrifugal force in the whirlpool of a cup
as someone stirs it. Little by little I dissolve with no reprieve
that you'll make me disappear completely, and I change
into you with indifference, in the dubious hope that love
of the chase will grant me one more moment, will leave me
the tip of yet another morning,
the tip of yet another morning
filled with kisses

Anna Aguilar-Amat

Soldes

(traduction de François-Michel Durazzo)

Lentement je me suis déshabillée devant
cet autre miroir de la cabine, toute proportion
perdue. J'ai vu que quelques-uns
de tes mots tendres étaient restés accrochés
aux bords de mon soutien-gorge. Et quelques
petits skieurs ont dévalé mes épaules slalomant
avec des rires de horchata : c'étaient
tes blagues. Et ça que je sois difficile et quelques
autres injures ont rebondi sur le tabouret avec
un bruit de cintres. L'une après l'autre les
trois robes discrètes que j'ai négligemment choisies dans
la boutique pour si jamais te plaire était chose nécessaire.
Elles ressemblent à des souvenirs de gamines ; je les vois parfois
alignées dans ton regard à se trémousser
des hanches et faire briller l'ivoire de ton désir. Je
ne leur en veux pas : leurs humeurs t'on mené à moi.
Et j'imagine d'autres femmes, devant qui je passe en
souriant : brise tiède dans les cheveux de ma chanson.
Je vois les voix... 'La fermeture éclair l'emporte, les boutons
se bombent.' Les banalités rendent le même son en européanto.
J'en garde une dans l'armoire pour quand tu viendras.
Maintenant un tango de Gardel.
A la caisse, confusion, les piailllements d'adolescents
de profession et des gens riches et moi comme une gosse
avec un bouquet d'œillets enveloppé dans du papier journal.
Je vois bien que ce n'est pas poétique. Ce n'est rien d'autre
qu'une banale histoire (et si petite) sur les heures qui passent
quand tu es parti; comme un morceau de sucre qui tourne
dans le tourbillon d'une tasse par la force centrifuge que
quelqu'un met en branle. Peu à peu je me dissous sans
le pardon qui me ferait disparaître et me transforme
en thé glacé, avec l'espérance trouble que la soif
de la course m'offrira encore un moment, me laissera
le cadeau d'un matin répété
le cadeau d'un matin répété
de baisers.

Rebajas

(Traducción de Jordi Virallonga)

He vuelto a desnudarme lentamente ante
aquel otro espejo del probador, perdidas
las proporciones. He visto que unas cuantas
palabras tiernas tuyas se quedaron prendidas
en los dobladillos de mi sujetador. Y unos pequeños
esquiadores han resbalado haciendo zig-zags
y algazara de horchata por mis hombros: eran
tus bromas. Y aquello de que soy difícil y un
par más de improperios han rebotado sobre el taburete con
un ruido de perchas. Uno tras otro los
tres vestidos discretos que he escogido con pereza en la
tienda por si gustarte fuera una cosa necesaria.
Parecen recuerdos de muchachas; a veces las veo en
pasarela por tu mirada moviendo las
caderas y las cuentas brillantes de tu deseo. No
les soy hostil: sus humores te han conducido a mí.
E imagino otras mujeres, a las que precedo y
sonrío: el oreo tibio en los cabellos de mi canción.
Veo las voces... "La cremallera domina, los botones
se abomban". La banalidad suena igual en europanto.
Tengo uno en el armario para cuando te vea.
Ahora suena Gardel
En la caja un embrollo y el jaleo de adolescentes de
profesión y gente rica y yo como una niña con un ramo
de claveles envuelto en papel de periódico.
Ya veo que no es poético. Es sólo una vulgar
historia (y tan pequeña) del pasar de las horas
que te siguen. Como un cristal de azúcar girando
en la noria de una taza por la fuerza centrípeta que
alguien hace al remover. Poco a poco me deshago sin
el perdón que me haría desaparecer y me transformo
en té con hielo, con la turbia esperanza que la sed
de la prisa me regale otro instante, me deje
la propina de una mañana repetida,
la propina de una mañana repetida
de besos.